BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 18 grudnia 1952 r. Nr 54 Poz. 236—241

Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Sopocie Biblioteka Główna

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 236 — z dnia 18.XI.52 w sprawie etatów dla komórek kontroli technicznej.

Poz. 237 — Nr 367 z dnia 21.XI.52 zmieniające zarządzenie w sprawie sporządzania projektów planów rozdziału robót budowlano-montażowych, wstępnego zlecenia tych robót oraz sporządzania projektów planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1953 rok.

Poz. 238 — Nr 368 z dnia 26.XI.52 w sprawie zabezpieczenia węglików spiekanych z zużytych narzędzi wysokosprawnych.

Poz. 239 — Nr 369 z dnia 27.XI.52 w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji drewna w 1953 roku.

Poz. 240 — Nr 370 z dnia 27.XI.52 w sprawie trybu i zaopatrzenia i dystrybucji węgla kamiennego, brunatnego, brykietów, koksu oraz półkoksu.

Poz. 241 — Nr 371 z dnia 27.XI.52 w sprawie prac przygotowawczych do zawarcia umów planowych na 1953 rok w zakresie zaopatrzenia.

236.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW I PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 18 listopada 1952 r.

w sprawie etatów dla komórek kontroli technicznej.

W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania komórek kontroli technicznej na wszystkich szczeblach administracji gospodarczej i produkcji oraz w związku z postanowieniem § 10 ust. 1 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie jakości produkcji (Monitor Polski Nr A-65, poz. 765) zarządza się co następuje:

§ 1. Etaty komórek kontroli technicznej w ministerstwach (centralnych urzędach) zarówno w departamentach (wydziałach), jak w centralnych zarządach oraz w jednostkach równorzędnych centralnym zarządom należy wyodrębnić z ogólnej puli etatów przyznanych przez Państwową Komisję Etatów (PKE).

Wyodrębnienia dokonuje właściwy minister (prezes urzędu centralnego), wydając wewnętrzne zarządzenie uzgodnione z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (PKPG).

Odpisy tych zarządzeń należy przysyłać do PKE.

§ 2. Etaty komórek kontroli technicznej (KT) w przedsiębiorstwach zatwierdzane są w następującym trybie:

1. Ministerstwa (centralne urzędy) sporządzą zbiorcze wnioski dla wszystkich podległych jednostek z podziałem według centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych (tj. według gałęzi gospodarki).

2. Wnioski, o których mowa w pkt. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

3. W ramach globalnej ilości etatów, zatwierdzanych przez PKPG dla całego resortu ministerstwa (centralne urzędy) dokonują przydziału etatów KT dla podległych przedsiębiorstw (zakładów).

4. Wnioski o wydzielenie i zatwierdzenie etatów KT powinny być składane w PKPG przez ministerstwa (centralne urzędy) równocześnie z planami zatrudnienia według obowiązujących harmonogramów i terminów.

§ 3. Dokonywanie przesunięć do innych komórek organizacyjnych lub wykorzystywanie w jakikolwiek inny sposób etatów zatwierdzonych dla komórek KT na wszystkich szczeblach jest niedozwolone.

§ 4. W stosunku do zatwierdzonych obowiązujących już planów etatów wyłączenie powinno nastąpić w trybie wymienionym w § 1 i 2 w terminie do 31 grudnia 1952 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **J. Cyrankiewicz**

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

237.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 367 z dnia 21 listopada 1952 r.
(znak BU3-45-9)

zmieniające zarządzenie w sprawie sporządzania projektów planów rozdziału robót budowlano-montażowych, wstępnego zlecenia tych robót oraz sporządzania projektów planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1953 rok.

W związku z:

1. zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 336 z dnia 17 października 1952 r. w sprawie skorygowania i potwierdzenia zleceń wstępnych na roboty budowlano-montażowe oraz zmiany trybu i terminów sporządzania projektów planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1953.

2. zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 24 października 1952 r. w sprawie zasad normowania i sfinansowania środków obrotowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (Monitor Polski Nr A-93 poz. 1441) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 24b, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 211 z dnia 4 lipca 1952 r. w sprawie sporządzenia projektów planów rozdziału robót budowlano-montażo-

wych, wstępnego zlecania tych robót oraz sporządzania projektów planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1953 — zastępuje się tekst rozdziału XVII pt. „Opracowanie projektu planu finansowego“ oraz tekst „Objaśnień do wzorów projektu planu finansowego“ i wzory stanowiące załączniki Nr Nr 34—43 — tekstem i wzorami podanymi w załączniku do niniejszego zarządzenia. (Załącznik wydano odrębnie drukiem).

§ 2. Zarządzenie stosuje się do projektów planów finansowych na 1953 r. opracowanych odgórnie w drugim etapie przez władze naczelne przy współpracy centralnych zarządów i przedsiębiorstw podległych ministrom (§ 4 ust. 2 pkt. 2) i § 11 ust. 2) powołanego na wstępie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 336 z dnia 17 października 1952 r. i w trzecim etapie opracowywania projektów planów przez wszystkie szczeble planowania (§ 7 i § 12 zarządzenia Nr 336).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 21 listopada 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

238.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 368 z dnia 26 listopada 1952 r.

(znak BI2-50-203)

w sprawie zabezpieczenia węglików spiekanych z zużytych narzędzi wysokosprawnych.

W związku z trudnościami surowcowymi przy zabezpieczeniu produkcji węglików spiekanych i wzrostem zapotrzebowania na narzędzia wysokosprawne oraz nagromadzeniem znacznej ilości węglików spiekanych w zakładach użytkujących narzędzia wysokosprawne zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Zakłady gospodarki uspołecznionej używające narzędzi wysokosprawnych zobowiązane są oddzielać z zużytych narzędzi resztki węglików spiekanych w sposób określony instrukcją stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia i zabezpieczyć je przed zniszczeniem.

2. Z chwilą nagromadzenia węglików w ilości 1 kg należy je zgłosić do Centralnego Zarządu Przemysłu Stali Specjalnej (Katowice, ul. Lompy 14) w celu uzyskania dyspozycji wysyłkowej.

§ 2. Cenę za zużyte węgliki ustali Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

1 załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 368 z dn. 26 listopada 1952 r.

I N S T R U K C J A

w sprawie odłączania węglików spiekanych zużytych narzędzi wysokosprawnych.

1. Węgliki spiekane należy wydobywać ze zniszczonych narzędzi wysokosprawnych stosowanych w obróbce skrawaniem, górnictwie i ciągarniach drutu, a w szczególności noży tokarskich, wierteł, frezów, raczków do wiercenia otworów strzałkowych, kilofków do maszyn wrębowych, wierteł skalnych, koron wiertniczych, ciągadeł do drutu i matryc.

2. Narzędzia wysokosprawne ze spiekanymi węglikami składają się przeważnie z trzonka stalowego i nalutowanej na jego koniec płytki lub z oprawy metalowej, wewnątrz której osadzone jest oczko. Płytki i oczka wymienionych narzędzi wykonane są ze spiekanych węglików o firmowych nazwach: Widia, Seco, Coromant, Diadur i inne.

Narzędzia te dzielą się na następujące grupy:

I grupa — narzędzia do obróbki skrawaniem (noże tokarskie, wiertła, frezy, rozwiertarki itp.),

II „ — narzędzia do wiercenia i prac wrębowych w górnictwie (raczki, kilofki do maszyn wrębowych, wiertła skalne, korony wiertnicze itp.),

III „ — narzędzia do przeróbki plastycznej metali (ciągadła do drutu, prętów i rur, matryce do tłoczenia i prasowania),

IV „ — przedmioty do wszelkich innych celów (dysze, walce, prowadnice itp.).

3. Węgliki spiekane z wyjątkiem oczek do ciągadeł należy odłączać od oprawki w sposób następujący:

A) Narzędzia lub tylko ich końce z płytkami do góry należy włożyć do jakiegokolwiek pieca, najlepiej lutowniczego, gazowego albo elektrycznego o atmosferze redukującej lub ogólnej, ogrzanego do temperatury 1100 — 1200°. Po osiągnięciu przez narzędzie temperatury pieca należy szczypcami wyjąć je, obrócić płytkę na dół i lekko uderzyć trzonkiem o twardy przedmiot w ten sposób, aby płytka odskoczyła. O ile piec nie posiada atmosfery redukującej lub ogólnej nie należy trzymać w nim zbyt długo narzędzi (najwyżej kilka minut po osiągnięciu odpowiedniej temperatury), gdyż mogłoby nastąpić zbyt silne utlenienie, powodujące straty materiału. Niewielkie utlenienie (pokrycie się barwami nalotowymi) i popękanie płytek nie jest szkodliwe.

Przy omawianej metodzie można zastosować odłączanie seryjne przez wkładanie do pieca od razu kilku, a jeśli wymiary pieca pozwolą — kilkunastu narzędzi jednocześnie i wyjmowanie kolejno po jednym, wykładając na miejsce wyjętego inne narzędzie.

B) O ile w zakładzie nie ma pieca należy zastosować:

1) Odłączanie płytek za pomocą podgrzewania miejsca złączenia płytki z trzonkiem palnikiem acetylenowym, po umocowaniu narzędzia w imadle. Płytka odpadnie po stopieniu miedzi. Metoda ta jest mniej wydajna, ponieważ nie można przy niej zastosować odłączania seryjnego.

2) Odłączanie płytek drogą procesu chemicznego przez rozpuszczanie miedzi w kwasach.
W tym celu należy w naczyniach kamionkowych lub z blachy kwasoodpornej napełnionych kwasem azotowym o ciężarze właściwym około 1,4 G/cm³ zanurzyć końce narzędzi zaopatrzone w płytki, a następnie po kilku lub kilkunastu godzinach wyjąć je i uderzać nimi lekko o twardy przedmiot do czasu aż płytka odskoczy. Proces ten można przyspieszyć przez zastosowanie elektrolizy (w przypadku gdy zakład dysponuje prądem stałym). Jako elektrolitu używa się również kwasu azotowego. Gęstość prądu w tym procesie powinna wynosić 2,5 A/dcm², a czas trwania procesu 40—60 minut.

4. Odłączanie spiekanych węglików w postaci oczek od ciągadeł należy dokonywać:

a) przez stoczenie oprawy metalowej na tokarce lub też

b) przez podgrzewanie w piecu w sposób następujący: w piecu należy podgrzewać przeciągadła lub matryce do jasnoczerwonego żaru, a następnie ustawić je stożkiem smarującym na dół na matrycy stalowej z otworem w środku wielkości nieco większej niż oczko. Oczko należy wybić, przebiwszy cienką warstwę osłony stalowej. (Ewentualne rozłupanie oczka większych rozmiarów na kilka części jest nawet pożądane).

c) W przypadku braku pieca lub tokarek można podgrzewać ciągadło palnikiem acetylenowym lub na ognisku kowalskim, a następnie wybić oczko w sposób podany w pkt b).

5. Odłączone węgliki spiekane należy posegregować wg grup określonych w pkt 2.

239.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 369 z dnia 27 listopada 1952 r.

(znak BI 7 AO1-1)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji drewna w 1953 r.

Na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa, co następuje:

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ustalony w niniejszym zarządzeniu tryb zaopatrzenia i dystrybucji odnosi się do materiałów drzewnych wymienionych w branży XXII „Drewno" licz. porz. 391—398, 400—417, 421—423 „Wykazu materiałów bilansowanych centralnie na rok 1953" (Wydawnictwo Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Nr 29 c z 1952 r.).

2. Minister Handlu Wewnętrznego określi zasady dystrybucji materiałów drzewnych wymienionych w § 1 i 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 marca 1951 r. w sprawie rozdzielnictwa niektórych reglamentowanych materiałów drzewnych (Monitor Polski Nr A-39, poz. 473).

§ 2. Użyte w treści niniejszego zarządzenia skróty oznaczają:

1) Centrala PCD — Państwową Centralę Drzewną, Centrala w Warszawie,

2) ekspozytura PCD — Wojewódzkie jednostki organizacyjne podległe Centrali PCD,

3) kontyngentobiorcy centralni — ministerstwa i urzędy centralne oraz centralne instytucje społeczne i polityczne,

4) kontyngentobiorcy główni — centralne zarządy, zarządy i inne jednostki równorzędne,

5) odbiorcy bezpośredni — przedsiębiorstwa, zakłady i innych odbiorców odbierających bezpośrednio materiały drzewne,

6) materiały drzewne — materiały określone w § 1.

7) materiały okrągłe — surowiec tartaczny, sklejkowy, okleinowy i zapałczany (iglasty i liściasty), papierówkę (białą i czerwoną), dłużyce kopalniakowe, słupy chmielowe, stemple budowlane, słupy teletechniczne i energetyczne, bindrę,

8) materiały tarte — tarcicę iglastą łącznie z drzewnymi materiałami nawierzchni kolejowej (tartymi i ciosanymi), tarcicę liściastą, okleiny, obłogi, płyty pilśniowe.

Rozdzielnictwo

§ 3. 1. Na podstawie bilansów materiałowych opracowanych zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 302 z dnia 19 września 1952 r. w sprawie opracowania bilansów materiałowych na 1953 r. PKPG ustali wstępnie plan rozdziału materiałów drzewnych.

2. Po uchwaleniu Narodowego Planu Gospodarczego na 1953 rok PKPG zatwierdzi ostatecznie plan rozdziału materiałów drzewnych.

§ 4. Ministerstwo Handlu Zagranicznego przekaże Ministerstwu Leśnictwa w terminie do dnia 1 marca 1953 roku szczegółową specyfikację jakościową i wymiarową, z podziałem na kwartały, materiałów drzewnych importowanych i przeznaczonych na eksport. Specyfikacja ta powinna być uprzednio uzgodniona z Ministerstwem Leśnictwa, a w zakresie kopalniaków, z Centralą Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego.

§ 5. 1. Kontyngentobiorcy centralni wymienieni w planie rozdziału materiałów drzewnych na 1953 r. obowiązani są złożyć Centrali PCD, w ramach ilości im przydzielonych rozdzielniki wg sortymentów i gatunków materiałów okrągłych, a dla materiałów tartych ponadto wg grup grubości i klas jakości z rozbiciem na kontyngentobiorców głównych, oraz tych odbiorców bezpośrednich, którzy nie są podporządkowani kontyngentobiorcom głównym, w terminach ustalonych w terminarzu stanowiącym załącznik do zarządzenia.

2. Kontyngentobiorcy główni obowiązani są złożyć Centrali PCD szczegółowe rozdzielniki na odbiorców bezpośrednich na całość otrzymanego przydziału w terminach ustalonych w terminarzu stanowiącym załącznik do zarządzenia. W rozdzielnikach należy uwzględnić podział na województwa oraz podział wg sortymentów i gatunków materiałów okrągłych, a w materiałach tartych ponadto podział wg grup grubości i klas jakości.

§ 6. W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych specjalnymi względami gospodarczymi, kontyngentobiorca główny może do czasu złożenia zamówień przez odbiorców bezpośrednich zmienić szczegółowy rozdzielnik (§ 5) przydzielając materiały drzewne innemu odbiorcy.

§ 7. Dodatkowe przydziały materiałów drzewnych ustala PKPG na uzasadnione wnioski kontyngentobiorców centralnych. W przypadku gdy dodatkowy przydział dotyczy kilku odbiorców bezpośrednich § 5 i § 6 mają odpowiednie zastosowanie z tym, że rozdzielnik na odbiorców bezpośrednich powinien być złożony w terminie 30 dni od dnia otrzymania przydziału.

§ 8. 1. Utrzymanie jakichkolwiek rezerw kontyngentowych w materiałach okrągłych przez kontyngentobiorców centralnych i głównych jest niedopuszczalne, z wyjątkami określonymi w ust. 2 i 3.

2. Dopuszcza się utrzymywanie rezerw kontyngentowych stempli budowlanych jedynie przez kontyngentobiorców centralnych w ilości nie przekraczającej 10% ich rocznego przydziału.

3. Dopuszcza się utrzymywanie rezerw kontyngentowych w materiałach tartych jedynie przez kontyngentobiorców, centralnych, w ilości nie przekraczającej 10% ich rocznego przydziału.

4. Rezerwy kontyngentowe kontyngentobiorców centralnych nierozdzielone do dnia 1 października 1952 r. ulegają anulowaniu i przechodzą do rezerw kontyngentowych PKPG.

§ 9. 1. Niezłożenie rozdzielników lub zamówień szczegółowych Ekspozyturom PCD na materiały drzewne, w terminach ustalonych w terminarzu stanowiącym załącznik do zarządzenia, spowoduje anulowanie kontyngentu lub przydziału i przeniesienie go do rezerw PKPG.

2. Centrala PCD złoży PKPG w terminie do dnia 1 sierpnia 1953 r. wnioski w sprawie anulowania przydziałów materiałów drzewnych nierozdzielonych lub niewykorzystanych we właściwym stopniu w terminach realizacji planu rozdziału. Ostateczną decyzję co do anulowania przydziałów wydaje PKPG.

§ 10. 1. Centrala PCD będzie składać PKPG sprawozdania kwartalne z wykonania planu rozdziału materiałów drzewnych.

2. Wzór sprawozdania ustali Ministerstwo Leśnictwa w porozumieniu z PKPG. Formularze sprawozdań wymagają zatwierdzenia Głównego Urzędu Statystycznego.

Zamówienia i dostawy

§ 11. Centrala PCD po otrzymaniu rozdzielników (§ 5) wskazuje kontyngentobiorcom ekspozytury, w których odbiorcy bezpośredni składać mają zamówienia.

§ 12. 1. Odbiorcy bezpośredni obowiązani są złożyć we wskazanych przez Centralę Ekspozyturach PCD, zamówienia na całość otrzymanych przydziałów w terminach ustalonych w terminarzu stanowiącym załącznik do zarządzenia.

2. Centrala PCD ustali listę bezpośrednich odbiorców, którzy ze względu na drobne przydziały mogą być zwolnieni od składania szczegółowych zamówień. Odbiorcy ci mogą pobierać w ramach przydziału, materiały ze składów w wymiarach handlowych. W przypadku żądania wymiarów specjalnych odbiorcy ci składają zamówienia szczegółowe zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku otrzymania dodatkowego przydziału (§ 7) po obowiązującym terminie złożenia zamówień ustalonych w terminarzu stanowiącym załącznik do zarządzenia, obowiązuje odbiorcę bezpośredniego złożenie szczegółowego zamówienia Ekspozyturze PCD w terminie 15 dni od dnia otrzymania zawiadomienia Centrali PCD, o którym mowa w § 11.

4. Zamówienia na dostawy materiałów tartych z rezerw PKPG kontyngentobiorców centralnych złożone przed dniem 15 czerwca 1953 r. będą realizowane zgodnie co do wymiarów i jakości z zamówieniami odbiorcy. Zamówienia złożone po tym terminie będą realizowane z gotowych zapasów dostawców.

§ 13. 1. Zamówienia szczegółowe odbiorców powinny być sporządzone w oparciu o Polskie Normy (PN) i dostosowane w jak najszerszym zakresie do wymiarów handlowych drewna. Zamówienia powinny być uzasadnione co do jakości, wymiarów i ilości przez wyszczególnienie celów i norm zużycia.

Ewentualnie wyjątki od tej zasady ustali Centrala PCD. Zamówienia powinny uwzględniać w jak najszerszym zakresie standaryzowane elementy produkcji.

2. Centrala PCD ma prawo dokonać przesunięć sortymentowych przydziału danego odbiorcy obniżających wymagania jakościowe, o ile wymaga tego zasada racjonalnej i oszczędnej gospodarki drewnem. W szczególności upoważnia się Centralę PCD do oceny uzasadnienia zamówień na wymiary specjalne oraz odstępstw od warunków technicznych Polskich Norm (PN), przy czym od pozytywnego wyniku tej oceny uzależnia się przyjęcie tego rodzaju zamówień do wykonania.

3. Zmiany w specyfikacjach uzgodnionych z odbiorcą i będących w trakcie wykonania przez zakład produkcyjny są niedopuszczalne.

4. Tarcica iglasta nieobrzynana, podłogówka i legary podłogowe powinny być wysłane odbiorcom w stanie co najmniej powietrzno-suchym. Tarcica o większej wilgotności od powietrzno — suchej może być wysłana wyłącznie ze zgodą odbiorców.

§ 14. 1. Ekspozytury PCD obowiązane są ustalić, w oparciu o szczegółowe zamówienia odbiorców bezpośrednich, kwartalne harmonogramy dostaw materiałów drzewnych.

2. Dostawy powinny odbywać się w zasadzie w ramach ustalonych harmonogramów. Jednak w okresie wzmożonego wywozu drewna z lasu lub celem uniknięcia obniżenia wartości technicznych surowca wysokogatunkowego, a w szczególności liściastego beztwardzielowego, ze względów ogólnogospodarczych zezwala się na dostawy w ilościach przekraczających ustalone harmonogramy, po uprzednim uzgodnieniu z odbiorcą bezpośrednim. W związku z powyższym upoważnia się odbiorców do przejściowego przekraczania zapasów normatywnych. Nadwyżki te należy jako zapasy ponadnormatywne gospodarczo uzasadnione pokrywać z kredytu banku nadzorującego.

§ 15. 1. Dostawy kopalniaków na potrzeby kraju i na eksport powierza się Centrali Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego.

2. Dowiezione na właściwe stacje kolejowe przez jednostki podporządkowane Centralnemu Zarządowi Lasów Państwowych dłużyce kopalniakowe przeznaczone do wyrobu kopalniaków jak również surowiec tartaczny na potrzeby jednostek podległych Ministerstwu Górnictwa PCD przekazuje Centrali Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego.

3. Ministerstwo Górnictwa ustali w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami tryb dystrybucji kopalniaków.

4. Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego obowiązana jest do wysyłki dłużyc kopalniakowych i surowca tartacznego w wysokości odpowiadającej przynajmniej miesięcznemu planowi dowozu tych materiałów z lasu do poszczególnych stacji.

5. Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego nie może utrzymywać na składnicach kolejowych PCD większych zapasów materiałowych od przeciętnego miesięcznego zapasu ustalonego przez Ministerstwo Górnictwa.

§ 16. 1. Centrala PCD obowiązana jest dostarczać do nasycalń podległych Ministerstwu Kolei słupy energetyczne i teletechniczne oraz materiały nawierzchniowe w stanie surowym. Dostawa odbywać się będzie zgodnie z harmonogramem ustalonym między Ekspozyturami PCD a nasycalniami.

2. Nasycone materiały nawierzchniowe i słupy teletechniczne i energetyczne nasycalnie dostarczą odbiorcom bezpośrednim wg rozdzielników i w terminach ustalonych przez Ekspozyturę PCD w porozumieniu z nasycalniami z tym, że dla materiałów nawierzchniowych adres bezpośredniego odbiorcy podaje tartak wysyłający.

§ 17. Na podstawie harmonogramów, o których mowa w § 14 i terminów ustalonych z nasycalniami (§ 16) Ekspozytury PCD ustalają z odbiorcami terminy dostawy.

§ 18. Zobowiązuje się kontyngentobiorców, których zakłady są zaopatrywane w drodze spławu do uwzględnienia w planie na 1953 rok awansowego zapotrzebowania za I kwartał 1954 r. ze względu na to, że dostawy w drodze spławu ustają z dniem 1 października i wznawiane są dopiero na początku II kwartału roku następnego.

§ 19. Przed wstępnym ustaleniem planu rozdziału na rok 1953 odbiorcy bezpośredni mogą składać zamówienia na materiały drzewne do wysokości 25% przydziału rocznego na 1952 r. zawiadamiając jednocześnie o złożonych zamówieniach jednostki nadrzędne.

§ 20. 1. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

2. Dostawy materiałów drzewnych odbywają się na podstawie zawartych umów.

1 załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **E. Szyr**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 369 z dnia 27 listopada 1952 r.

Terminarz składania rozdzielników i zamówień na materiały drzewne

1. Na papierówkę

Kontyngentobiorcy centralni składają rozdzielniki Centrali PCD na	100% — do 10.XII.1952 r. *)
Kontyngentobiorcy główni składają rozdzielniki	100% — do 15.XII.1952 r.
Kontyngentobiorcy główni składają rozdzielniki Centrali PCD na	na I kw. 1953 r. do 15.XII.1952 r.**) na II kw. 1953 r. do 1.III.1953 r. na III kw. 1953 r. do 1.VI.1953 r. na IV kw. 1953 r. do 1.X.1953 r.

2. Na stemple budowlane

Kontyngentobiorcy centralni i główni składają rozdzielniki Centrali PCD w terminach	40% — do 15.XII.1952 r. 40% — do 15.III.1953 r. 20% — do 15.IV.1953 r.
Odbiorcy bezpośredni składają zamówienia Ekspozyturom PCD	40% — do 31.XII.1952 r. 40% — do 1.IV.1953 r. 20% — do 31.V.1953 r.

3. Na pale portowe

Kontyngentobiorcy centralni i główni składają rozdzielniki Centrali PCD . . .	80% — do 10.XII.1952 r. 20% — do 20.III.1952 r.
Odbiorcy bezpośredni składają Ekspozyturom PCD zamówienia	80% — do 20.XII.1952 r. 20% — do 15.III.1953 r.

4. Na pozostałe materiały okrągłe

Kontyngentobiorcy centralni składają rozdzielniki Centrali PCD	100% — do 10.XII.1952 r.
Kontyngentobiorcy główni składają rozdzielniki Centrali PCD	100% — do 15.XII.1952 r.
Odbiorcy bezpośredni składają zamówienia Ekspozyturom PCD	100% — do 25.XII.1952 r.

5. Na tarcicę wagonową iglastą

Kontyngentobiorcy centralni i główni składają rozdzielniki Centrali PCD . . .	25% — do 10.XII.1952 r. 50% — do 15.I.1953 r. 25% — do 1.III.1953 r.
Odbiorcy bezpośredni składają zamówienia Ekspozyturom PCD	25% — do 15.XII.1952 r. 50% — do 15.II.1953 r. 25% — do 1.IV.1953 r.

6. Na materiały tarte pozyskiwane z drewna drzew beztwardzielowych (buk, brzoza, topola, lipa, osika)

Kontyngentobiorcy centralni składają rozdzielniki Centrali PCD	100% — do 10 XII.1952 r.
Kontyngentobiorcy główni składają rozdzielniki Centrali PCD	100% — do 10.XII.1952 r.
Odbiorcy bezpośredni składają zamówienia Ekspozyturom PCD	100% — do 15.I.1953 r.

7. Na pozostałe materiały tarte

Kontyngentobiorcy centralni składają rozdzielniki Centrali PCD	30% — do 10.XII.1952 r. 30% — do 1.II.1953 r. 20% — do 1.V.1953 r.
Kontyngentobiorcy główni składają rozdzielniki Centrali PCD	50% — do 15.XII.1952 r. 30% — do 15.II.1953 r. 20% — do 15.V.1953 r.
Odbiorcy bezpośredni składają zamówienia Ekspozyturom PCD	50% — do 15.I.1953 r. 30% — do 15.III.1953 r. 20% — do 15.VI.1953 r.

---

*) Z podziałem na zakłady papiernicze oraz wg wymiarów i klas jakości.
**) Z podziałem na bezpośrednich odbiorców oraz wg klas jakości i wymiarów.

240.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 370 z dnia 27 listopada 1952 r.

(znak BI-11-E-OI-45)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji węgla kamiennego, brunatnego, brykietów, koksu oraz półkoksu.

Na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy węgla kamiennego, brunatnego, brykietów, koksu oraz półkoksu w sortymentach wyszczególnionych w pozycjach 1—19 i 21—31 branży XXXI Wykazu artykułów do planowania zaopatrzenia (Wydawnictwo PKPG Nr 29—b), zwanych dalej paliwami stałymi.

§ 2. Dystrybucja paliw stałych należy do Ministerstwa Górnictwa (MG) — Centrala Zbytu Węgla — zwanej dalej CZW.

§ 3. 1. Kontyngentobiorcami w rozumieniu niniejszego zarządzenia są poszczególne ministerstwa i urzędy centralne, którym podlegają zakłady zużywające paliwo stałe do celów przemysłowych lub komunikacyjnych.

2. Kontyngentobiorcą ilości paliw stałych, przeznaczonych na eksport, jest Ministerstwo Handlu Zagranicznego, natomiast kontyngentobiorcą ilości paliw stałych, przewidzianych na pokrycie potrzeb opałowych ludności oraz gmachów publicznych, urzędów i instytucji — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Centralny Zarząd Handlu Opałem).

§ 4. CZW sporządza projekty bilansów i rozdzielników paliw stałych zgodnie z właściwymi przepisami.

§ 5. 1. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG) zatwierdza roczne plany rozdziału paliw na cele przemysłowe, komunikacyjne, opałowe i eksportowe, w rozbiciu na poszczególnych kontyngentobiorców z podziałem na kwartały i sortymenty, przekazując je do wykonania Ministerstwu Górnictwa, które zawiadamia kontyngentobiorców o przyznanych im przydziałach.

2. Wstępne roczne plany rozdziału paliw stałych zatwierdza PKPG w terminie do dnia 1 grudnia roku poprzedzającego. Ostateczne zatwierdzenie rocznych planów nastąpi po uchwaleniu Narodowego Planu Gospodarczego.

§ 6. 1. Kontyngentobiorcy w uzgodnieniu z CZW dokonują wstępnego podziału przydziałów rocznych na podległe jednostki z rozbiciem na kwartały, miesiące i sortymenty.

2. W oparciu o uzgodniony podział, kontyngentobiorcy sporządzają rozdzielnik na podległe centralne zarządy przemysłowe i jednostki równorzędne, przesyłając po 1 egzemplarzu wymienionych rozdzielników do PKPG, Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej (CUGM), Ministerstwa Górnictwa i CZW.

3. Centralne Zarządy Przemysłu i jednostki równorzędne sporządzają rozdzielniki na podległe zakłady i przesyłają ich odpisy do CZW.

4. Kontyngentobiorcy ponoszą odpowiedzialność za prawidłowy rozdział przydziału paliwa na podległe jednostki, jak również za nadzór nad gospodarką paliwem w tych jednostkach.

5. W przypadku zmian organizacyjnych, kontyngentobiorcy są zobowiązani wydzielić odpowiednią część przyznanego im przydziału na rzecz tych jednostek, które w wyniku zmian zostały wyodrębnione, zawiadamiając o tym PKPG, CUGM, MG i CZW.

§ 7. Rozdział paliwa dokonywany wg zasad zawartych w § 6 stanowi podstawę do zawarcia umów planowych wg właściwych przepisów.

§ 8. 1. PKPG w oparciu o roczne plany rozdziału paliw stałych oraz w oparciu o bieżące rzeczywiste potrzeby kontyngentobiorców i stopień możliwości pokrycia tych potrzeb, zatwierdza na wniosek Ministerstwa Górnictwa kwartalne plany dostaw na 60 dni przed danym kwartałem. Przepis ten dotyczy również I kwartału roku planowego. Projekt planów kwartalnych opracowuje CZW.

2. CZW na podstawie zatwierdzonych kwartalnych planów dostaw opracowuje szczegółowe miesięczne plany dostaw.

3. Po ustaleniu miesięcznych planów dostaw CZW zawiadamia kontyngentobiorców o wysokości miesięcznych dostaw paliwa w terminie 53 dni przed miesiącem wysyłkowym. Zawiadomienia uważa się za dokonane w terminie, jeśli data stempla pocztowego na zawiadomieniu nie jest późniejsza niż 56 dni przed miesiącem wysyłkowym.

4. Na podstawie i w ramach miesięcznych ilości dostaw, kontyngentobiorcy opracują rozdzielniki, a jednostki im podległe szczegółowe rozdzielniki dla zakładów z takim wyliczeniem, aby zamówienia na ustalonych przez CZW formularzach i w wymaganej ilości egzemplarzy wpłynęły do CZW w Katowicach w nieprzekraczalnym terminie 21 dni po dacie stempla pocztowego na zawiadomieniu o przydziale. Zainteresowani mogą nabywać formularze w Centrali Wydawniczej Druków i w jej placówkach rejonowych.

5. Niedotrzymanie terminu dostarczenia zamówień miesięcznych zwalnia CZW od obowiązku ich terminowego wykonania w danym miesiącu.

6. Zamówienia należy przesyłać listem poleconym z napisem „Zamówienie" lub doręczać bezpośrednio CZW.

7. Zamówienia uważa się za dostarczone w terminie, o ile posiadają stempel pocztowy z trzech dni przed terminem wskazanym w ust. 4. Zamówień, które wymagają dodatkowych wyjaśnień w drodze korespondencji nie uważa się za złożone w terminie, o ile data wpływu wyjaśnień wypadnie po terminie określonym w ust. 4.

§ 9. 1. Ilości przewidziane w miesięcznym planie dostaw kontyngentobiorcy rozdzielają biorąc pod uwagę wysokość planowego zużycia oraz aktualny stan zapasów.

2. Kontyngentobiorcy rozdzielając miesięczne ilości dostaw nie pozostawiają żadnej rezerwy do swej dyspozycji. Ilości nie rozdzielone w przepisanym terminie ulegają potrąceniu z przydziału kontyngentobiorcy i powiększają rezerwę PKPG.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do paliw na cele eksportowe oraz opałowe (fundusz wolnorynkowy i opał gmachów). W tym przypadku kontyngentobiorca puli opałowej — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Centralny Zarząd Handlu Opałem) jest uprawniony do zatrzymania rezerwy wysyłkowej w wysokości 6% miesięcznego planu dostaw. Rezerwa powyższa powinna być rozdysponowana do dnia 17 miesiąca wysyłkowego.

§ 10. 1. Wszelkie zmiany zużycia, powodujące odchylenia w wysokości zapotrzebowania powyżej 200 ton miesięcznie jak np. przedterminowe uruchomienie jednostek, zmiany produkcyjne, remonty itp. powinny być zgłaszane przez kontyngentobiorców do CZW na 75 dni przed miesiącem wysyłkowym, pod rygorem nieuwzględnienia zmiany.

2. Jednostki podległe kontyngentobiorcom w zakresie zaopatrzenia nie mogą zgłaszać się bezpośrednio do CZW w sprawie zwiększenia planu dostaw lub jego zmniejszenia, lecz powinny zwracać się do swych jednostek nadrzędnych, od których otrzymują przydziały.

3. O ile omawiane zmiany powodują zwiększenie zapotrzebowania kontyngentobiorcy w stosunku do zatwierdzonego przez PKPG przydziału, CZW obowiązana jest po zbadaniu uzasadnienia wniosku kontyngentobiorcy przedstawić go ze swoją opinią przez Ministerstwo Górnictwa do PKPG.

§ 11. 1 CZW poda Centrali Handlu Zagranicznego „Węglokoks" ilości poszczególnych asortymentów paliw stałych przewidziane na cele eksportowe w projekcie planu rocznego na 60 dni przed początkiem roku.

2. CZW przesyła CHZ „Węglokoks" miesięczny plan dostaw na cele eksportowe w terminie na 53 dni przed miesiącem wysyłkowym.

3. CHZ „Węglokoks" na 25 dni przed miesiącem wysyłkowym podaje CZW szczegółowy podział paliw stałych na gatunki i sortymenty wraz ze wskazaniem kierunków i relacji przewozowej. W przypadku zmian zapotrzebowania eksportu w układzie gatunkowym, sortymentowym, lub co do kierunku CHZ „Węglokoks" ma prawo do dokonania poprawek w ciągu miesiąca wysyłkowego.

§ 12. 1. Kontyngentobiorcy, których pracownikom w jednostkach i zakładach podległych przysługuje deputat węglowy, składają swe zapotrzebowania kwartalne z podziałem na miesiące do PKPG — Dep. Płac i Norm na 60 dni przed okresem wysyłkowym.

2. Centrala Zbytu Węgla podaje na 58 dni przed okresem wysyłkowym PKPG (Dep. Płac i Norm) ogólne ilości preliminowania na cele deputatowe na kwartał z rozbiciem na miesiące.

3. PKPG (Dep. Płac i Norm) na 53 dni przed miesiącem wysyłkowym zawiadamia CZW i kontyngentobiorców o wysokości miesięcznych dostaw na cele deputatowe.

4. Kontyngentobiorcy rozdzielają planowe dostawy deputatów pomiędzy podległe jednostki i postępują wg trybu określonego w § 8.

§ 13. 1. Upoważnia się CZW do wydawania kopalniom, brykietowniom i koksowniom poleceń wykonywania zamówień w terminie na 10 dni przed miesiącem wysyłkowym; ilości wysłane przed tym terminem będą traktowane jako zaliczka na dostawy wyznaczone na następny miesiąc.

2. Zamówienia wykonane w okresie do 5 dni po miesiącu wysyłkowym uważa się za wykonane w terminie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie zwalniają CZW od obowiązku zachowania równomierności wysyłek zgodnie z § 7 ust. 2. Ogólnych warunków dostawy węgla kamiennego i brunatnego brykietów z węgla kamiennego i brunatnego oraz koksu — załącznik Nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 26 sierpnia 1950 r. (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 226).

§ 14. Kontyngentobiorcy mają obowiązek przyjmowania w okresie letnim dodatkowych ilości, stawianych im do dyspozycji przez CZW, zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 129 z dnia 6 czerwca 1950 r. w sprawie zapasów węgla na okres zimowy i powinni we właściwym czasie zapewnić przyznanie im kredytów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 15. Zaopatrzenie w paliwo odbiorców z kontyngentu „opał gmachów" reguluje zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 8 czerwca 1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w węgiel kamienny, brykiety z węgla kamiennego i brunatnego oraz koks odbiorców z kontyngentu „opału gmachów" („funduszu administracyjnego") (Monitor Polski Nr A-53, poz. 690).

§ 16. Zarządzenie nie dotyczy jednostek podległych Ministerstwom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 17. Dostawa paliw stałych następuje na podstawie zawartych umów.

§ 18. 1. CZW sporządza miesięczne i roczne sprawozdania z wykonania planu dostaw i przesyła je do PKPG, CUGM i MG.

2. Wzory sprawozdawczości oraz tryb jej przesyłania ustali Ministerstwo Górnictwa w porozumieniu z CUGM i Głównym Urzędem Statystycznym.

§ 19. Zarządzenie obowiązuje w stosunku do dostaw paliw stałych, które nastąpią poczynając od dnia 1 stycznia 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

241.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 371 z dnia 27 listopada 1952 roku

(znak BI-IF-05-20)

w sprawie prac przygotowawczych do zawarcia umów planowych na 1953 rok w zakresie zaopatrzenia.

Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26 poz. 190 i z 1950 r. Nr 22 poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki zbytu, które zgodnie z instrukcją stanowiącą załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 302 z dnia 19 września 1952 r. w sprawie opracowania bilansów materiałowych na 1953 rok obowiązane są do opracowania projektów bilansów materiałowych, prześlą w terminie do dnia 16.XII.52 r. do ministerstw, którym podlegają dostawy, projekty rocznych rozdzielników materiałów zaopatrzeniowych dla poszczególnych resortów z podziałem na kwartały kalendarzowe.

Roczne i kwartalne kwoty projektowanego przydziału należy również podzielić na poszczególne centralne zarządy i jednostki równorzędne o ile w bilansie danego materiału lub w przepisach regulujących tryb zaopatrzenia na dany materiał występują one jako główni kontyngentobiorcy (odbiorcy).

2. Rozdzielniki, o których mowa w ust. 1, należy opracować w oparciu o bilanse materiałowe oraz aktualne stany zapasów u odbiorców na dzień 30 września 1952 r. Zestawienia zapasów jednostki zbytu otrzymują stosownie do instrukcji w sprawie opracowania projektu planu zaopatrzenia na 1953 rok.

3. O ile przepisy o trybie zaopatrzenia danego materiału przewidują inny termin na opracowanie projektu rozdzielnika, niż to wynika z ust. 1, obowiązuje termin przewidziany w ust. 1.

§ 2. W terminie do dnia 20 grudnia 1952 r. jednostki zbytu przedstawią właściwym ministerstwom (centralnym urzędom), wnioski co do umów generalnych oraz wnioski w sprawie zezwolenia określonym producentom na sprzedaż całości lub części produkcji jednostce zbytu, która zawierać będzie z kolei umowy planowe z dalszymi odbiorcami. Jeżeli z ważnych przyczyn określonych dostawców (odbiorców) należałoby całkowicie lub częściowo zwolnić od obowiązku zawierania umów szczegółowych lub bezpośrednich, wnioski w tej sprawie należy również załączyć do projektów rozdzielników rocznych.

§ 3. Ministerstwa (centralne urzędy), którym podlegają odbiorcy, bezpośrednio po uzgodnieniu projektów planów zaopatrzenia z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego przygotują dane niezbędne do rozdziału materiałów rozdzielanych centralnie i materiałów rozdzielanych poza aparatem centralnym na grupy przydziałowe i na grupy

wymiarowe, gatunkowe, asortymentowe itp. wg nomenklatury umów planowych, oraz inne dane niezbędne dla zawarcia umów planowych.

§ 4. Właściwe ministerstwa (centralne urzędy), którym podlegają dostawcy po otrzymaniu projektów rozdzielników rocznych oraz wniosków co do powiązań umownych (§ 2), dokonają ich analizy w oparciu o bilanse materiałowe i aktualne stany zapasów u odbiorców, uzgodnią wnioski co do umów planowych z właściwymi ministerstwami (centralnymi urzędami), którym podlegają odbiorcy, a następnie prześlą rozdzielniki i własne wnioski wraz z uzasadnieniem co do powiązań umownych (§ 2) do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) w terminie do dnia 31 grudnia 1952 r. W razie nieuzgodnienia stanowiska należy dołączyć również uzasadnienie stanowiska ministerstwa (centralnego urzędu), któremu podlegają odbiorcy.

§ 5. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego po rozpatrzeniu wniosków, o których mowa w § 4, wydawać będzie zarządzenia co do obowiązku zawierania umów generalnych na 1953 rok oraz na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych (Dz. U. Nr 21, poz. 180) decyzje co do zwolnienia w całości lub w części od obowiązku zawierania umów planowych jednostek gospodarczych w określonych działach gospodarki narodowej lub rodzajach produkcji bądź też poszczególnych jednostek gospodarczych, a także w sprawie zezwolenia określonym producentom na sprzedaż całości lub części produkcji jednostce zbytu i zwolnienia ich od obowiązku zawierania umów z innymi odbiorcami (§ 2).

2. Przedstawione przez ministerstwo projekty rozdzielników Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego zatwierdza wstępnie w ramach kwot przydziałowych wynikających z projektu państwowego planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego dla poszczególnych ministerstw (centralnych zarządów).

3. Ostateczne zatwierdzenie rozdzielników rocznych nastąpi po uchwaleniu narodowego planu gospodarczego.

§ 6. 1. W terminie 10 dni od otrzymania zatwierdzonych wstępnie rozdzielników i zarządzeń o obowiązku zawierania umów generalnych oraz decyzji w sprawie zwolnień od obowiązku zawierania umów planowych (§ 5 ust. 1) ministerstwa (centralne urzędy), którym podlegają dostawcy:

1) zawiadomią ministerstwa (centralne urzędy), którym podlegają odbiorcy, o wyznaczonych im wstępnie rocznych kwotach przydziałów materiałowych z podziałem na kwartały kalendarzowe i w miarę potrzeby na centralne zarządy,
2) wydadzą zarządzenia organizacyjne co do sporządzenia szczegółowych bilansów dostaw materiałów rozdzielanych centralnie, rozdzielanych poza aparatem centralnym i materiałów nierozdzielanych oraz co do zawarcia umów planowych przez jednostki podległe.

2. W zarządzeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 ministerstwa (centralne zarządy) skonkretyzują dokładnie w stosunku do podległych jednostek, jakie powiązania umowne obowiązują te jednostki w 1953 r.

§ 7. Ministerstwa, którym podlegają odbiorcy podzielą przyznane im kwoty przydziałów materiałowych na centralne zarządy i jednostki im podporządkowane. Centralne zarządy zawiadomią o tym właściwe jednostki zbytu w terminie 10 dni od daty otrzymania zawiadomień o przydziałach dla odbiorców (§ 6). Podział powinien być dokonany w grupach przydziałowych i w grupach określonych w § 3.

§ 8. 1. Właściwe jednostki zbytu sporządzą bilanse szczegółowe dostaw oraz zawiadomią w terminie 10-ciu dni od daty otrzymania rozdzielników (§ 7) jednostki zwierzchnie dostawców (centralne zarządy i jednostki zwierzchnie odbiorców (centralne zarządy) o obowiązku zawierania umów szczegółowych lub bezpośrednich przez wszystkie jednostki, które nie zostały od tego obowiązku zwolnione przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (§ 5).

2. Bilanse szczegółowe dostaw należy sporządzić wg zasad przewidzianych w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 325 z dnia 16 sierpnia 1951 r. w sprawie opracowania bilansów materiałowych i ustalenia ogólnych zasad dystrybucji i zaopatrzenia w materiały na 1952 rok, (Biuletyn PKPG Nr 23 poz. 242).

3. Kopie zawiadomień o szczegółowych powiązaniach umownych, wysłanych stosownie do ust. 1. właściwe jednostki zbytu prześlą do ministerstw, którym podlegają odbiorcy oraz do ministerstw, którym podlegają dostawcy.

§ 9. W terminach określonych w art. 16 powołanej ustawy o umowach planowych, ale w każdym razie nie później niż w ciągu 10 dni od otrzymania zawiadomień, o których mowa w § 8 ust. 1, jeśli zawiadomienia te otrzymano przed podjęciem uchwały o narodowym planie gospodarczym na 1953 rok, strony zobowiązane do wystąpienia o zawarcie umowy generalnej i bezpośredniej powinny przesłać drugiej stronie podpisany projekt umowy w dwóch egzemplarzach. Projekty umów szczegółowych powinny być przesłane drugiej stronie nie później niż w ciągu 60 dni od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w § 8 ust. 1. Podpisanie umowy nastąpić powinno w terminie określonym w art. 17 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych (Dz. U. Nr 21 poz. 180).

§ 10. W przypadkach, gdy umowa zawarta zostaje przed upływem terminów określonych w art. 12 powołanej ustawy o umowach planowych, a z uchwały Rady Ministrów w sprawie Narodowego Planu Gospodarczego będzie wynikało, że należy wprowadzić do umów uzupełnienia, zmiany lub je rozwiązać, ministerstwa (centralne urzędy) wydadzą zarządzenia podległym jednostkom w takim czasie, aby w miarę możności zmiany, uzupełnienia lub rozwiązanie umów mogło nastąpić przed upływem terminów, w których zgodnie z art. 16 ustawy o umowach planowych strona obowiązana do zawarcia umowy powinna przesłać jej projekt drugiej stronie.

§ 11. Przepisy dotychczas obowiązujące w sprawie zaopatrzenia i dystrybucji materiałów zaopatrzeniowych pozostają w mocy ze zmianami wynikającymi z tego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze,

Zamówienie CP1-P/C-534/52 z dnia 29.XI.52 r., podpisano do druku dnia 16.XII.52 r., druk ukończono 23.XII.52 r.
Nakład 16.900 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr. ark. wyd. 1,7.
Zam. 5420. Druk. „Dom Słowa Polskiego", Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-29789
CENA NUMERU 1 ZŁ 80 GR.